

Raamatun ainutlaatuisuus

”Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani.” (Ps. 119:105.)

Avaintekstit:

5. Moos. 32:45–47;
1. Moos. 49:8–12;
Jes. 53:3–7;
1. Kor. 15:3–5,
51–55;
Room. 12:2.

Raatun tekee ainutlaatuiseksi se, että se koostuu 66 kirjasta, jotka on kirjoitettu 1 500 vuoden aikana kolmella eri mantereella (Aasia, Afrikka ja Eurooppa) yli 40 kirjoittajan toimesta. Toista sen kaltaista kirjaa ei ole, ei edes muiden pyhien tai uskonnollisten kirjojen joukossa. Eikä mikään ihme, sillä onhan se Jumalan sana.

Neljältä ensimmäiseltä vuosisadalta Kristuksen jälkeen Uuden testamentin käsikirjoituksia on säilynyt yli 24 600. Platonilta alkuperäisiä käsikirjoituksia on säilynyt seitsemän, Herodotokselta kahdeksan. Homeroksen *Iliaksesta* on säilynyt kopioita hieman yli 263. Meillä on siis vankkaa todistusaineistoa, joka vahvistaa Uuden testamentin tekstien aitouden.

Tietääksemme Raamattu on ensimmäinen kirja, jota on koskaan käännetty. Se on myös ensimmäinen kirja, jota läntisessä maailmassa on painettu koneella kirjapainossa. Se on ensimmäinen kirja, jota on levitetty niin laajalle ja niin monilla eri kielillä, että 95 prosenttia maailman väestöstä voi lukea sitä tänä päivänä.

Raamattu on ainutlaatuinen myös sisältönsä ja sanomansa puolesta, joissa keskitytään Jumalan pelastaviin tekoihin historiassa. Historia kietoutuu profetioihin, joissa kerrotaan Jumalan suunnitelmista tulevaisuutta varten sekä hänen iankaikkisesta valtakunnastaan. Raamattu on Jumalan *e/ävää* sanaa, sillä sama innoituksen Henki, jonka kautta Raamattu kirjoitettiin (2. Tim. 3:16, 17), on luvattu uskoville tänäkin päivänä oppaaksi, joka johdattaa kaiken totuuden äärelle, kun me tutkimme sanaa (Joh. 14:16, 17; Joh. 15:26; Joh. 16:13).

Tämä tutkistelu on sapatiksi 3.4.2020

JUMALAN ELÄVÄ SANA

Tärkeimpinä sanoina pidetään yleensä viimeisiä sanoja, jotka joku lausuu. Mooses, koko Raamatun perustan laskevan viiden ensimmäisen Raamatun kirjan kirjoittaja, laulaa kansalle laulun juuri ennen kuolemaansa (5. Moos. 31:30–32:43).

Lue 5. Moos. 32:45–47. Miten Mooses kuvailee Jumalan sanaa ja sen voimaa heprealaisten elämässä, jotka olivat astumassa luvattuun maahan?

Mooseksen viimeisten sanojen joukossa on vahva kehoitus. Kiinnittämällä kansan sydämen Jumalan sanoihin Mooses korosti kansalle, että heidän tulisi edelleen keskittyä Jumalaan ja hänen tahtoonsa heidän elämässään. Opettamalla sanat lapsilleen jokainen sukupolvi siirtäisi eteenpäin Jumalan liittoon kuuluvan pelastussuunnitelman. Huomaa, ettei kansalla ollut oikeutta valita, mitä annetuista sanoista se noudattaisi, vaan sen tuli painaa mieleensä ”kaikki ne sanat” ja käskää lapsiansa noudattamaan ”kaikkia tämän opetuksen sanoja ja tekemään niiden mukaan” (5. Moos. 32:46, RK 2012).

Maailmanhistorian lopussa Jumalalla tulee olemaan kansa, joka pysyy uskollisena kaikille kirjoituksille, mikä tarkoittaa, että he pitävät Jumalan käskyt ja uskovat Jeesukseen (Ilm. 14:12). Tämä kansa tulee pysymään uskollisena Raamatun opetukselle, joka paitsi takaa rikkaamman elämän maan päällä myös ikuisen elämän siinä kodissa, jonka Jeesus valmistaa meille (Joh. 14:1–3).

Lue Joh. 1:1–5, 14; Joh. 14:6. Mitä jakeet opettavat Jeesuksesta ja ikuisesta elämästä? Miten lihaksi tullut Sana liittyi Raamatun ilmoitukseen ja innoitukseen?

Jeesus on Raamatun keskipiste ja tarkoitus. Hänen lihaksi tulonsa Messiaana oli Vanhan testamentin lupauksen täyttyminen. Hän eli, kuoli ja elää jälleen. Tämä vahvistaa Raamatun paikkansapitävyyden ja todistaa oikeaksi lupauksen ikuisesta elämästä.

Lue uudelleen 5. Moos. 32:47. Miten olet kokenut oma-kohtaisesti totuuden siitä, ettei Jumalan sana ole ”mikään tyhjä, merkityksetön sana”? Miksei usko Jumalaan ja kuuliaisuus hänen sanalleen ole koskaan turhaa?

KUKA KIRJOITTI RAAMATUN JA MISSÄ?

Kirjoittajien kirjava joukko, heidän eri sijaintinsa ja erilaiset taustansa tarjoavat ainutlaatuisen todistuksen siitä, että Jumala toimii tuodakseen historian ja oman sanomansa ihmisille, jotka ovat kulttuurillisesti yhtä moninaisia kuin kirjan ajateltu lukijakunta.

Mitä seuraavat raamatunpaikat kertovat Raamatun kirjoittajista ja heidän taustoistaan? (2. Moos. 2:10, Aam. 7:14; Jer. 1:1-6; Dan. 6:2-6; Matt. 9:9; Fil. 3:3-6; Ilm. 1:9.)

Raamatun ovat kirjoittaneet ihmiset monista eri taustoista ja eri olosuhteissa. Jotkut heistä kirjoittivat palatseista, toiset vankiloista, maanpaosta ja lähetysmatkoiltaan. Näillä miehillä oli toisistaan poikkeava koulutustausta ja erilaiset ammatit. Joidenkin, kuten Mooseksen, oli määrä tulla kuninkaaksi, ja joidenkin, kuten Danielin, oli määrä palvella korkeassa asemassa. Toiset olivat yksinkertaisia paimenia. Jotkut olivat hyvin nuoria, toiset melko iäkkäitä. Eroista huolimatta yksi asia oli heille kaikille yhteinen elivätpä he milloin tai missä tahnassa: Jumala oli kutsunut heidät, ja Pyhä Henki antoi heille innoituksen kirjoittaa sanomia Jumalan kansalle.

Jotkut kirjoittajista olivat lisäksi silminnäkijöitä tapahtumille, joista he kirjoittivat. Toiset tutkivat henkilökohtaisesti hyvin tarkkaan tapahtumia tai niistä olemassa olevia asiakirjoja (Joos. 10:13; Luuk. 1:1-3). Kaikki Raamatun osat ovat innoitettuja (2. Tim. 3:16). Tästä syystä Paavali sanoo: "Kaikki, mitä pyhät kirjoitukset sisältävät, on kirjoitettu meille opiksi, jotta saisimme siitä kestävyyttä, lohtua ja toivoa." (Room. 15:4.) Jumala, joka loi puhutun kielen, mahdollistaa sen, että hänen valitsemansa ihmiset välittävät innoitetut ajatukset luotettavalla tavalla ihmisten sanoin.

"Jumala on armollisesti nähnyt hyväksi ilmaista maailmalle totuutensa inhimillisten välikappaleiden kautta, ja hän itse, Pyhän Henkensä kautta, teki heidät kykeneviksi tähän työhön. Hän johti heidän mieltään valitsemaan mitä oli puhuttava ja mitä kirjoitettava. Aarre uskottiin saviastioihin, mutta siitä huolimatta se on peräisin taivaasta." (Pä 15.)

Niin monta eri kirjoittajaa niin monenlaisissa eri tilanteissa, mutta silti heidän kauttaan paljastuu sama Jumala. Miten tämä hämmästyttävä totuus auttaa vahvistamaan Jumalan sanan todenperäisyyttä?

RAAMATTU PROFETIANA

Jopa 30 prosenttia Raamatun sisällöstä on profetioita tai profeettallista kirjallisuutta. Profetioiden liittäminen niiden ajalliseen täyttymykseen on keskeistä raamatullisessa maailmankatsomuksessa, sillä Jumala, joka toimii historiassa, tuntee myös tulevaisuuden ja on paljastanut sen profeetoilleen (Aam. 3:7). Raamattu ei ole vain elävä sana tai historiallinen sana, se on myös *profeettallinen* sana.

Millaisia yksityiskohtia seuraavat raamatunpaikat paljastavat Messiaan tulosta?

1. Moos. 49:8-12 _____

Ps. 22:13-19 _____

Jes. 53:3-7 _____

Dan. 9:2-27 _____

Miika 5:1 _____

Mal. 3:1 _____

Sak. 9:9 _____

Vanhasta testamentista löytyy ainakin 65 suoraa ennustusta Messiaasta. Ne liittyvät sellaisiin yksityiskohtiin kuin "ei siirry valtikka pois Juudalta" (1. Moos. 49:10); että Messias syntyisi Juudan Betlehemissä (Miika 5:1); että hän olisi hyljeksitty, ihmisten torjuma, väärin perustein syytetty, lyöty ja kuritettu, mutta silti hän ei suutansa avaisi puolustaakseen itseään (Jes. 53:3-7); että hänen kätensä ja jalkansa lävistettäisiin; ja että hänen vaatteensa jaettaisiin ja hänen puvustaan heitetäisiin arpaan (Ps. 22:13-19).

Se, että nämä Vanhan testamentin profetiat täyttyivät niin täsmällisesti Jeesuksen elämässä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa, todistaa niiden innoituksen ja ilmoituksen olevan jumalallista alkuperää. Se osoittaa myös sen, että Jeesus oli se, joksi hän itseään väitti ja joksi muut häntä väittivät. Jeesus pysyi samassa linjassa muinaisten profeettojen kanssa ennustaessaan oman kuolemansa ja ylösnousemuksensa (Luuk. 9:21, 22; Matt. 17:22, 23), Jerusalemin kukistumisen (Matt. 24:1, 2) sekä toisen tulemisensa (Joh. 14:1-3). Jeesuksen ihmiseksi tuleminen, kuolema ja ylösnousemus oli ennustettu Raamatussa, ja näiden ennustusten täyttyminen vahvistaa Raamatun luotettavuuden.

RAAMATTU OSANA HISTORIAA

Raamattu on toisiin ”pyhiin” kirjoihin verrattuna ainutlaatuisen, koska se on muodostunut historian kuluessa. Raamattu ei ole yhden ihmisen filosofisia ajatuksia (kuten Kungfutsen tai Buddhan), vaan siihen on kirjattu Jumalan teot historiasa sellaisina kuin ne etenevät tiettyä päämäärää kohti. Raamatussa keskeiset päämäärät ovat 1) lupaus Messiaasta ja 2) Jeesuksen toinen tuleminen. Tällainen asioiden eteneminen historiassa on ainutlaatuisen juutalaiskristillisen uskon piirre.

Lue 1. Kor. 15:3-5, 51-55; Room. 8:11; 1. Tess. 4:14. Mitä raamatunkohdat opettavat Kristuksen ylösnousemuksen historiallisesta totuudesta ja sen merkityksestä meille henkilökohtaisesti?

Evankeliumit ja Paavali todistavat, että Jeesus kuoli, hänet haudattiin ja hän nousi ruumiissaan ylös haudastaan ja ilmestyi monille ihmisille. Tämän vahvistavat silminnäkiäjät, jotka laskivat hänet hautaan ja myöhemmin näkivät haudan tyhjänä. Todistajat koskettivat Jeesusta, ja Jeesus söi heidän kanssaan. Magdalan Maria ja Maria, Jeesuksen äiti, sekä muut naiset näkivät hänet ylösnousseena Kristuksena. Opetuslapset keskustelivat hänen kanssaan Emmauksen tiellä. Jeesus näyttäytyi heille antaessaan suuren lähetyskäskyn. Paavali kirjoittaa, että jos Raamatun todistus hylätään, silloin julistuksemme ja uskomme ”on turhaa” (1. Kor. 15:14). Opetuslapset toteavat: ”Herra on totisesti noussut ylös – –.” (Luuk. 24:34, VKR.)

Kristus kuvataan myös kaikkien kuolleiden ensihedelmänä (1. Kor. 15:20 alkuteksti, kreik. *aparkhē*). Se historiallinen tosiasia, että Kristus nousi ruumiissaan kuolleista ja elää tänäkin päivänä, takaa sen, että muutkin kuolleet tullaan herättämään. Kaikki vanhurskaat ”Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi” (1. Kor. 15:22). Tässä käytetty kieli viittaa tulevaisuudessa tapahtuvaan luomistyöhön, jolloin ”Kristuksen omat” eli hänelle uskolliset herätetään, ”kun hän tulee” (1. Kor. 15:23) ”viimeisen pasuunan soidessa” (1. Kor. 15:52).

Miksi ylösnousemuksen lupaus on niin keskeistä uskossamme, varsinkin, kun ymmärrämme kuolleiden nukkuvan? Miksi ilman tätä lupautta uskomme olisi turhaa?

SANAN MUUTTAVA VOIMA

Lue 2. Kun. 22:3-20. Mikä saa Josian repäisemään vaatteensa? Miten löytö muutti paitsi häntä itseään myös koko Juudan kansaa?

Vuonna 621 eKr., kun Josia oli 25-vuotias, ylipappi Hilikia löysi lain kirjan, jolla tarkoitettiin todennäköisesti viittä Mooseksen kirjaa ja erityisesti viidettä Mooseksen kirjaa. Josian isän Amonin sekä hänen jumalattoman isoisänsä Manassen aikana lain kirja oli kadonnut niiden palvontamenojen tuoksinassa, joita nämä pitivät Baalille, Astartelle ja ”taivaan tähdillem” (2. Kun. 21:3-9). Kun Josia kuulee lain ehdot, hän repäisee vaatteensa, sillä hän tajuaa, miten kauas he ovat ajautuneet todellisen Jumalan palvonnasta. Hän aloittaa heti koko maata koskevan uskonpuhdistuksen, jossa hän repii maan tasalle uhrikukkulat ja tuhoaa vieraiden jumalien kuvat. Kun työ on valmis, Juudassa on enää yksi palvontapaikka: Jumalan tempeli Jerusalemissa. Jumalan sanan löytäminen saa heidät tajuamaan, millaisen tuomion alla he ovat. Se saa heidät katumaan ja antaa voiman muuttua. Tällainen muutos alkoi Josiasta itsestään ja lopulta levisi koko Juudan kansaan.

Miten Raamattu vakuuttaa, että sillä on voima muuttaa elämämme ja osoittaa meille tie pelastukseen? Lue Joh. 16:13; Joh. 17:17; Hepr. 4:12 ja Room. 12:2.

Yksi vahvimpia todistuksia Raamatun voiman puolesta on ihmisen muuttunut elämä. Sana leikkaa synnin ja turmeltuneisuuden läpi ja paljastaa todellisen luonteemme ja Pelastajan tarpeemme.

Historiassa muodostunutta Raamattua, joka on täynnä profetioita ja voimaa muuttaa ihmisen elämää, tulee myös tulkita ainutlaatuisella tavalla. Sitä ei voida tulkita kuin mitä tahansa kirjaa, sillä Jumalan *elävä* sana tulee ymmärtää *elävän* Kristuksen valossa – hänen, joka lupasi lähettää Hensensä johtamaan meidät ”tuntemaan koko totuuden” (Joh. 16:13). Jumalan totuuden ilmoituksena Raamatusta itsestään on löydyttävä ne periaatteet, joiden mukaan sitä tulkitaan. Ne voidaan löytää tutkimalla, kuinka Raamatun kirjoittajat käyttivät kirjoituksia ja kuinka ne johdattivat heitä, kun he sallivat kirjoitusten tulkita itse itseään.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 409–415 tai *Suuri taistelu*, s. 580–587 tai *Suuri taistelu* taskup. s. 376–380 sekä *Alfa ja omega*, osa 5, s. 216–233 tai *Aikakausien Toivo*, s. 641–659 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 496–509.

”Jumala on sanassaan antanut ihmisille kaiken tarpeellisen tiedon pelastuksesta. Pyhät kirjoitukset on otettava vastaan Jumalan tahdon ohjeellisena ja erehtymättömänä ilmoituksena. Ne muodostavat luonteen mittapuun, oppien ilmaissijan, kokemusten koetinkiven.” (8AO 184.)

Monet ovat kuolleet puolustaessaan Jumalan sanaa ja pyyessään sille uskollisina. Yksi tällainen mies oli tohtori Rowland Taylor, englantilainen pastori, joka Maria I:n (Maria Verisen) hallituskaudella vastusti katolisen messun tuomista takaisin kotiseurakuntaansa Englannin Hadleyssa.

Kun hänet erotettiin kirkosta ja kun häntä pilkattiin siitä, että hän halusi pysyä Raamatun opetuksessa, hän vetosi henkilökohtaisesti Winchesterin piispaan, joka oli Englannin sen aikainen oikeusministeri. Tämä kuitenkin heitätti Taylorin vankilaan ja lopulta polttorviolle. Juuri ennen kuolemaansa vuonna 1555 Taylor lausui seuraavat sanat: ”Hyvä kansa! En ole opettanut teille muuta kuin Jumalan pyhää sanaa ja niitä opetuksia, jotka löytyvät Jumalan siunatusta kirjasta, pyhästä Raamatusta. Olen tullut tänne tänä päivänä sinetöimään niiden totuuden verelläni.” – John Foxe, *The New Foxe’s Book of Martyrs*, uudelleen toimittanut ja päivittänyt Harold J. Chadwick (North Brunswick, NJ: Bridge-Logos Publishers, 1997) s. 193. Tohtori Taylorin kuultiin toistelevan Psalmia 51 juuri ennen kuin tuli sytytettyä ja hän antoi henkensä.

Keskustelunaiheita:

1. Millä tavoin profetia vahvistaa Raamatun jumalallisen alkuperän? Miten täyttyneet profetiat voivat vahvistaa meitä uskossamme?

2. Jeesus ja apostolit osoittivat horjumatonta uskoa pyhien kirjoitusten luotettavuuteen ja jumalalliseen alkuperään. Kuinka monta kertaa esimerkiksi Jeesus itse viittasi kirjoituksiin ja siihen, että kirjoitusten (usein häntä itseään koskevien) on käytävä toteen? (Ks. esim. Matt. 26:54, 56; Mark. 14:49; Luuk. 4:21; Joh. 13:18; Joh. 17:12). Jos siis Jeesus itse suhtautui Raamattuun (Vanhaan testamenttiin) niin vakavasti, varsinkin siihen, että profetioiden oli käytävä toteen, millainen silloin tulisi meidänkin asenteemme olla Raamattua kohtaan?